

MATANA & PARTNERI

ODVJETNIČKO DRUŠTVO

Law Firm

Odvjetnici Maroje Matana / Mirka Babić Delić / Matija Barić / Lovro Glušić

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11
10000 Zagreb

Vaš znak: St-918/2012

Naš znak: P-115

Zagreb, 05.07.2024.g.

Stečajni
upravitelj: DUŠKO KORUGA iz Zagreba, Ilica 129, OIB: 40565203589, zastupan
po odvjetnici Mirki Babić Delić, članu Odvjetničkog društva Matana &
Partneri d.o.o., Zagreb, Amruševa 7

ŽALBA

putem e- kom
punomoć
prilozi

stečajnog upravitelja, protiv rješenja
Trgovačkog suda u Zagrebu od
20.06.2024.g., posl.br. St-918/2012

I.

Stečajni upravitelj u ovome je postupku za zastupanje ovlastio odvjetnicu Mirku Babić Delić, člana Odvjetničkog društva Matana & Partneri d.o.o., Zagreb, Amruševa 7 pa stoga ljubazno moli sud da se sva pismena dostavlja na adresu punomoćnika.

II.

Nadalje, na oglasnoj ploči Naslovnog suda dana 20.06.2024.g. objavljeno je Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu od 20.06.2024.g., posl. br. St-918/2012 (dalje u tekstu „Rješenje“), kojim se pod točkom I. izreke stečajni upravitelj razrješuje dužnosti u stečajnom postupku nad dužnikom JADRAN-PRODUKT d.o.o. u stečaju, dok se točkom II. imenuje novi stečajni upravitelj.

Slijedom navedenog, stečajni upravitelj u otvorenom roku podnosi žalbu na gore navedeno rješenje iz svih zakonom dopuštenih razloga.

III.

Stečajni upravitelj prvenstveno ističe kako je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje u odnosu na rješenje Ministarstva pravosuđa i uprave od 18.03.2024.g., Klasa: UP/I-133-04/15-01/317, Ur.br.: 514-03-03-01/01-24-62.

Naime, iako je u izreci toga rješenja navedeno kako se stečajni upravitelj udaljuje od obavljanja dužnosti stečajnog upravitelja „do pravomoćnog okončanja kaznenog postupka pokrenutog temeljem optužnice Županijskog državnog odvjetništva u Puli Kis-DO-3/2023“, u njegovu obrazloženju (stranica prva, pasus drugi obrazloženja) navodi se sljedeće:

„Dana 18. ožujka 2024. u ovom Ministarstvu zaprimljen je dopis Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, poslovni broj: Su-Ukp-4961/2024 od 18. ožujka 2024., u kojem se navodi da se protiv Duška Koruge vodi kazneni postupak za kazneno djelo koje se progoni po službenoj dužnosti, odnosno da je doneseno pravomoćno rješenje o provođenju istrage odnosno podignuta optužnica nakon istrage: Kis-DO-3/2023 Županijsko državno odvjetništvo Pula zbog kaznenog djela iz čl. 246/2 KZ/11, koje se odnosi na kaznena djela protiv gospodarstva – zloupotreba povjerenja u gospodarskom poslovanju iz članka 246. stavka 2. Kaznenog zakona.

D o k a z: Rješenje Ministarstva pravosuđa i uprave od Klasa : UP/I-133-04/15-01/317, Ur. br.: 514-03-03-01/01-24-62, 18.03.2024.g.

Dakle, uvidom u rješenje Ministarstva pravosuđa, na koje se poziva naslovni sud prilikom donošenja ovdje pobijanog rješenja, razvidno je kako niti Ministarstvo pravosuđa, a niti ovdje prvostupanjski sud, nisu utvrdili da li je protiv stečajnog upravitelja doneseno pravomoćno rješenje o provođenju istrage, ili je podignuta optužnica nakon provedene istrage, pa je stoga prvostupanjski sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, kada navodi da je protiv stečajnog upravitelja podignuta optužnica.

Naime, niti u ovom spisu, niti u postupku koji je provelo Ministarstvo pravosuđa, niti iz samog rješenja Ministarstva pravosuđa, ne može se nedvojbeno i nesporno utvrditi da je protiv stečajnog upravitelja podignuta optužnica.

Navedeno je bitno iz razloga što je važećim odredbama Zakona o kaznenom postupku člankom 17. stavkom 2. propisano sljedeće:

„(2) Kad je propisano da pokretanje kaznenog postupka ima za posljedicu ograničenje određenih prava, te posljedice, ako zakonom nije drukčije određeno, nastupaju potvrđivanjem optužnice, a za kaznena djela za koja je propisana kao glavna kazna novčana kazna ili zatvor do pet godina, od dana kad je donesena osuđujuća presuda.“

Stoga, obzirom da prvostupanjski sud nije nedvojbeno utvrdio da je protiv stečajnog upravitelja potvrđena optužnica, niti se to može utvrditi iz rješenja Ministarstva pravosuđa o udaljenju stečajnog upravitelja od obavljanja dužnosti, to sukladno citiranoj odredbi Zakona o kaznenom postupku, a u vezi s odredbama Stečajnog zakona, ne mogu nastupiti posljedice ograničavanja prava stečajnog upravitelja, barem ne dok prvostupanjski sud nedvojbeno i izvan svake sumnje ne utvrdi da je protiv stečajnog upravitelja potvrđena optužnica.

IV.

Neovisno o prethodno navedenom, pogrešno je prvostupanjski sud utvrdio da bi postojanje rješenja Ministarstva pravosuđa i uprave od 18.03.2024.g. predstavljalo važan razlog za razrješenje stečajnog upravitelja. Naime, posljedica tog rješenja je isključivo udaljenje od obavljanja dužnosti stečajnog upravitelja u novim stečajnim postupcima, na način da stečajni upravitelj neće biti biran za stečajnog upravitelja u novim postupcima, međutim ovlašten je obavljati dužnost stečajnog upravitelja u postupcima koji su u tijeku.

U prilog tome govori i odgovor na tužbu Ministarstva pravosuđa i uprave u upravnom sporu koji se vodi protiv rješenja Ministarstva pravosuđa i uprave od 18.03.2024.g. po tužbi stečajnog upravitelja, pred Upravnim sudom u Zagrebu pod posl.br. Us I-2183/2024, u kojem Ministarstvo, između ostalog, jasno navodi „**da se ovdje pobijanim rješenjem ne dira u stečeni status tužitelja upisom na listu stečajnih upravitelja**“ (stranica treća, pasus peti tog rješenja).

D o k a z: odgovor na tužbu Ministarstva pravosuđa i uprave u upravnom sporu koji se vodi pred Upravnim sudom u Zagrebu, pod posl.br. Us I-2183/2024, od 10.05.2024.g.

Iz priležućeg odgovora Ministarstva pravosuđa i uprave razvidno je kako je i samo Ministarstvo, koje je donijelo rješenje o udaljenju, stava kako se tim rješenjem ne dira u stečena prava stečajnog upravitelja i kako je stečajni upravitelj ovlašten obavljati dužnost stečajnog upravitelja u svim onim postupcima u kojima je ranije imenovan za stečajnog upravitelja, a sama posljedica toga rješenja mogla bi se očitovati isključivo u tome da stečajni upravitelj neće biti imenovan u novim stečajnim postupcima, pokrenutima nakon donošenja rješenja Ministarstva pravosuđa i uprave.

Dakle, imajući u vidu da se i prema mišljenju Ministarstva pravosuđa i uprave ne dira u stečeni status stečajnog upravitelja, to se rješenje od 18.03.2024.g. o udaljenju od dužnosti ne može smatrati opravdanim razlogom za razrješenje stečajnog upravitelja u ovome stečajnom postupku.

S tim u vezi, jasno se ističe i načelo presumpcije nevinosti koje je temeljno načelo kaznenog postupka te kaznenog prava pa je stoga sasvim razvidno da stečajni upravitelj neosnovano trpi posljedice samo zbog činjenice koja nije niti točno utvrđena (je li doneseno pravomoćno rješenje o provođenju istrage ili je podignuta optužnica nakon istrage?).

V.

Imajući u vidu sve navedeno, stečajni upravitelj smatra i kako je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje i posljedično pogrešno primijenio materijalno pravne odredbe, ocjenjujući postojanje rješenja Ministarstva pravosuđa i uprave od 18.03.2024.g. „drugim važnim razlogom“, a temeljem članka 91. stavak 2. SZ 15.

Naime, prvostupanjski sud pobijano rješenje donosi pozivom na odredbe članka 91. stavak 3. SZ 15, obrazlažući u točki 6. obrazloženja pobijanog rješenja izmjene i dopune SZ-a i razloge iz kojih se primjenjuje odredba članka 91. stavak 3 SZ 15, a ne odredba članka 80 SZ-a.

Člankom 91. stavak 3. SZ 15 propisano je kako sud može po službenoj dužnosti ili na zahtjev odbora vjerovnika ili skupštine vjerovnika razriješiti stečajnog upravitelja i prije isteka roka iz st. 1. ako svoju dužnost ne obavlja uspješno ili iz drugih važnih razloga, osobito ako ne postupuje po nalogu suda.

U konkretnom slučaju, prvostupanjski sud donosi pobijano rješenje i razrješuje stečajnog upravitelja iz „drugih važnih razloga“, pri čemu drugim važnim razlogom smatra rješenje Ministarstva pravosuđa i uprave od 18.03.2024.g. Pri tom prvostupanjski sud navodi kako se radi o okolnosti koju ne može zanemariti, kao i da nije opravdano da privremeno udaljenje od obavljanja dužnosti stečajnog upravitelja ima različit učinak na dužnost stečajnog upravitelja ovisno o tome kada je stečajni postupak pokrenut, iz kojih razloga predmetno rješenje smatra osobito važnim razlogom za razrješenje.

Ovakvo obrazloženje prvostupanjskog suda u potpunosti je paušalno i proizvoljno, i prvostupanjski sud zanemaruje kako je upravo zakonodavac učinio razliku učinka rješenja o

udaljenju od obavljanja dužnosti stečajnog upravitelja ovisno o tome kada je stečajni postupak pokrenut.

Naime, prilikom donošenja ZIDSZ 22, kada je donesena odredba čl. 80 važećeg SZ-a, zakonodavac je u prijelaznim odredbama izričito propisao kako se ta odredba ne primjenjuje na postupke koji su bili u tijeku u trenutku njenog stupanja na snagu 2022.g., već da će se postupci pokrenuti do stupanja na snagu ZIDSZ 22 dovršiti prema odredbama Zakona koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja. Da je intencija zakonodavca bila da se članak 80. važećeg SZ-a, koji je stupio na snagu odredbama ZIDSZ 22, primjenjuje na sve postupke, tada bi to izrijekom i propisao u prijelaznim odredbama ZIDSZ 22, te bi u tom slučaju rješenje o udaljenju od obavljanja dužnosti stečajnog upravitelja imalo isti učinak neovisno o tome kada je stečajni postupak pokrenut. Obzirom da zakonodavac nije propisao primjenu te odredbe i razrješenje stečajnog upravitelja kao posljedicu udaljenja od dužnosti i na sve postupke u tijeku, već upravo suprotno, isključivo na postupke pokrenute nakon stupanja na snagu ZIDSZ 22, razvidno je kako je intencija zakonodavca bila da se primjenjuje samo na nove postupke, pa je prvostupanjski sud donoseći pobijano rješenje pogrešno primijenio materijalno pravo.

VI.

Nadalje, prvostupanjski sud pod točkom 9. obrazloženja navodi kako stečajnog upravitelja nije pozvao da se očituje jer postoje „*važni razlozi koji zahtijevaju da se drukčije postupi, budući da se ne radi o postupanju stečajnog upravitelja u ovom stečajnom postupku (u kojem slučaju bi postojala potreba za njegovim očitovanjem), već o učincima koji su propisani zakonom...*“

Naime, učinak očigledno nije izričito propisan zakonom, kada prvostupanjski sud činjenično stanje veže uz pravni standard „*drugi važni razlozi*“, pa primjenom toga pravnog standarda i tumačenjem odredbe članka 91. Stečajnog zakona donosi pobijano rješenje.

Štoviše, upravo iz gore navedenog činjeničnog stanja te stava Ministarstva pravosuđa i uprave o pravnoj prirodi rješenja o udaljenju stečajnog upravitelja (koje ne utječe na njegov status), jasno je kako je prvostupanjski sud povrijedio odredbe Stečajnog zakona kada je odlučio donijeti odluku bez prethodnog izjašnjenja stečajnog upravitelja.

Uz to, stečajni upravitelj ističe i dikciju predmetnog članka 91. Stečajnog zakona koji navodi da će sud razriješiti dužnosti stečajnog upravitelja

„ako svoju dužnost ne obavlja uspješno ili iz drugih važnih razloga, osobito ako ne postupa po nalogu suda.“

Polazeći od tumačenja navedenih odredbi, razvidno je da je zakonodavac ponajviše pažnju dao situacijama kada stečajni upravitelji svoje dužnosti ne obavlja uspješno (u tom postupku), dok se kao primjer drugih važnih razloga navodi ne postupanje po nalogu suda (u tom postupku).

Stoga, uzimajući u obzir takvu odredbu, ona bi se trebala tumačiti na način da bi drugi važni razlozi morali postojati upravo zbog ponašanja stečajnog upravitelja u ovome postupku, dok nesporno u ovome postupku takvog ponašanja stečajnog upravitelja nije bilo. Stoga je i ovdje prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje i posljedično pogrešno primijenio odredbe Stečajnog zakona i razriješio stečajnog upravitelja.

Također, prvostupanjski sud sasvim arbitrarno navodi kako nije opravdano da privremeno udaljenje od obavljanja dužnosti stečajnog upravitelja ima različit učinak na dužnost stečajnog upravitelja ovisno o tome kada je stečajni postupak pokrenut, unatoč činjenici što upravo prijelazne i završne odredbe Stečajnog zakona to propisuju.

Dakle, na taj način je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbe Stečajnog zakona te donio nezakonito rješenje.

VII.

Slijedom navedenog, stečajni upravitelj

p r e d l a ž e

da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske usvoji ovu žalbu stečajnog upravitelja te ukine rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu od 20.06.2024.g., posl.br. St-918/2012.

Duško Koruga,
po punomoćniku